

31 ИСХОЖДАШЕ ПРЕДЪ ЛИЦЕМЪ ЛЮДЕЙ. И
 рече Саблазъ къ Дѣду: се дщи мои
 большаа Мерѡвѣ, сѣи тебѣ дамъ
 въ женѣ, токмо буди ми въ сына
 силы, ^{а)} и поборѣи брани Гѣни. и
 Саблазъ рече: да не бѣдетъ рѣка мои
 на немъ, но да бѣдетъ рѣка ино-
 32 племеннича. И рече Дѣдъ къ Саблазъ:
^{б)} что азъ емъ и кое житіе срод-
 ства оца моего во Інан, такъ да
 33 бѣдъ зѣтъ царскій: и бѣсть во
 время, егда даной быти подобаше
 Мерѡвѣ дщери Саблаовѣ Дѣду, сѣи
 дадеса Ідрінаѣ Молодѣтскому въ
 34 женѣ. И возавей Мелхѡла дщера
 Саблаова Дѣда, и возвѣстиса Саблазъ,
 и оугодно бѣсть предъ очима егѡ
 35 слоко. И рече Саблазъ: дамъ емѣ
 ю, и бѣдетъ емѣ въ соблѣзъ. и
 бѣ на Сабла рѣка иноплеменнича.
 и рече Саблазъ къ Дѣду: въ силахъ
 36 бѣдешн ми зѣтъ днѣсь. И заповѣда
 Саблазъ отрокомъ своимъ, глагола:
 рцѣте вы тайно Дѣду, глаголюще:
 се благоволилъ ѡ тебѣ царь, и вси
 37 отроцы егѡ любатъ тѣ, и ты буди
 зѣтъ царю. И глаголаша отроцы
 Саблаовы во оушы Дѣду глаголы
 сѣи. и рече Дѣдъ: еда лико предъ
 38 очима вашима, еже быти (ми)
 зѣтемъ царю: азъ бо емъ мѣжъ
 39 смиренъ, и не славенъ. И возвѣ-
 стиса отроцы Саблазъ сѣи словеса,
 40 иже глагола Дѣдъ. И рече Саблазъ:

такъ рцѣте Дѣду, не хощетъ царь
 съ богатствомъ (зѣтъ), ^{в)} но
 токмо во стѣ краеноевѣрѣзаніи ино-
 племенническихъ ѡмстити врагѡмъ
 царевымъ. Саблазъ бо мѣслаше бѣати
 Дѣда въ рѣцѣ иноплеменникомъ.
 И возвѣстиса отроцы Саблаовы къ
 глаголы сѣи Дѣду, и оугодна быша
 словеса сѣи предъ очима Дѣдовыма,
 еже быти въ зѣтъ царю. И не
 41 по мнѡзѣхъ днѣхъ, воста Дѣдъ,
 и иде самъ и мѣжи егѡ съ нимъ,
 и оуби ѡ иноплеменнихъ двѣсти
 мѣжѣи: ^{г)} и принесѣ краеноевѣрѣза-
 нѣи нхъ царю, и бѣаде ѡ емѣ,
 и бѣсть зѣтъ царю, и бѣаде емѣ
 42 царь Мелхѡлъ дщера свою въ женѣ.
 И видѣ Саблазъ, такъ Гѣдъ естъ съ
 Дѣдомъ, и всѣа Інанъ любитъ егѡ.
 И приложн Саблазъ ѡтѡла: паче бо-
 43 тиса Дѣда. и бѣсть Саблазъ вражда
 на Дѣда во всѣ днѣ. И исхождахъ
 44 кнѣзи иноплеменничи, и бѣсть ѡ
 начала исхожденіа нхъ, Дѣдъ раз-
 шменъ бѣ паче всѣхъ слѣзъ Саблао-
 выхъ, и почтѣа нма егѡ зѣлѡ.

Глава 41.

45 **И** глагола Саблазъ ко Іѡна-
 46 дану сынѣ своему, и ко
 всѣмъ отрокомъ своимъ,
 да оумертвѣтъ Дѣда: Іѡнаданъ
 47 же сынъ Саблаовъ ^{а)} любаше Дѣда
 зѣлѡ. И возвѣсти Іѡнаданъ
 48 Дѣду, глагола: оцъ мой Саблазъ

а) исѣ на а, сѣ иі. рѣже ѣе, сѣ иі. б) бѣ царъ зѣ, сѣ иі. в) исѣ на еі, сѣ бѣ. бѣ
 царъ гѣ, сѣ дѣ. г) бѣ царъ гѣ, сѣ дѣ. выше иі, сѣ а. рѣже кѣ, сѣ зѣ.